

الحزب ۱۱

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

تلاوت کو آدھغه ۱۱ چھوئی ۱۱ وشوہ ۱۱ ستا طرف تہ ۱۱ لہ کتاب نہ ۱۱ اوقائم کرہ ۱۱ مونخ ۱۱ (اے نبی!) کوم کتاب چھناتہ دھوئی ۱۱ ذریعہ راغلے دے ہغہ لولہ ، اود مونخ پابندی ساتہ

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ

بیشک ۱۱ مونخ ۱۱ منع کوی ۱۱ دے حیائی ۱۱ اولہ ناخوشہ کارنہ ۱۱ اوخا یادول ۱۱ ذلہ ۱۱ یقیناً مونخ ۱۱ خرابو ۱۱ دے حیائی ۱۱ کارونہ نہ منع کوی ، اللہ تعالیٰ یادول ۱۱ دیرہ

أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ

دیرلوئے دی ۱۱ اولہ ۱۱ پوہیری ۱۱ پوہغه ۱۱ چھ تاسوئے کوی ۱۱ او بحث مہ کوی ۱۱ ذاهل کتابو سرہ ۱۱ غتہ خبرہ دکہ ، او اللہ تعالیٰ ستاسو پوہ کارونو پوہہ دے ۱۱ او اهل کتابو سرہ ۱۱ سختی نہ بلکہ

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا

مکر ۱۱ بہ داسے طریقہ ۱۱ چھ ہغہ ۱۱ دیرہ بنہ وی ۱۱ سیا ۱۱ آدھو خلقونہ ۱۱ چھ ظالمان دی ۱۱ لہ دوی نہ ۱۱ او دابی چھ ۱۱ بہ مناسبہ طریقہ سرہ بحث کوی ۱۱ ہن! ۱۱ قوک چھ ۱۱ پوہ ۱۱ کئے زیاتے ۱۱ کبری ۱۱ او تاسو داؤوایی

أَمَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا وَهَٰذَا

مونخ ایما راؤہو ۱۱ پوہغه ۱۱ چھ نازل کرے شول ۱۱ پوہ مونخ ۱۱ اوچہ نازل کرے شول ۱۱ بہ تاسو ۱۱ او زمونخ معبود ۱۱ او ستاسو معبود ۱۱ چھ زمونخ ۱۱ پوہغه کتاب ہم ایمان دے ۱۱ چھ مونخ نہ راغلے دے ۱۱ او پوہغه کتاب ہم چھ تاسوئے راغلے دے ۱۱ او زمونخ او ستاسو معبود

وَاحِدٌ وَفَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۵۶﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

یودے ۱۱ او مونخ ۱۱ ہم دھغه ۱۱ فرمانبرداربو ۱۱ اودعہ شان ۱۱ مونخ نازل کرو ۱۱ ستا طرف تہ ۱۱ یودے ، او مونخ دھغه ۱۱ تول حکمونہ منو ، او ہم دے مونخ تاتہ داکتاب راؤواییلو

الْكِتَابِ ۚ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمِنْ

کتاب (قرآن) ۱۱ پس ہغہ خلق چھ ۱۱ ورکرے دھوئی ہغوئی تہ ۱۱ کتاب ۱۱ ہغوی ایمان راؤہی ۱۱ پوہغه ۱۱ او ۱۱ نو چاتہ ۱۱ چھ مونخ (پخوا) کتاب ورکرے وو اوس ہغوی پوہ دے کتاب (ہم) ایمان راؤہی ۱۱ او پوہ دوی

هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۵۷﴾

لہ دوی نہ ۱۱ ہغہ غوک دی ۱۱ چھ ایمان راؤہی ۱۱ پوہغه ۱۱ اونہ ۱۱ کوی انکار ۱۱ زمونخ لہ آیتونہ ۱۱ مکر ۱۱ کافران (مشرکانو) کئے ہم کئے خلق پوہ دے کتاب ایمان راؤہی ۱۱ او زمونخ آیتونہ خود کافرانو نہ بغیر نورغوک انکارنہ کوی

وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكِ

اونہ لوستلوتا ۱۱ لہ دے نہ وہاندی ۱۱ خہ کتاب ۱۱ اونہ تالیکو ہغہ ۱۱ پوہ خیل نبی لاس ۱۱ او دے نہ وہاندی نہ چرے تاکتاب لوستلے وو ، اونہ دے پوہ خیل نبی لاس کتاب لیکے شو

إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۵۸﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

پوہ صورت کئے ۱۱ ضرور بہ شک کوو ۱۱ دروغڑن کوونکو ۱۱ بلکہ ۱۱ ہغہ (قرآن) ۱۱ آیتونہ دی ۱۱ واضعہ ۱۱ کئی دے باطل پرستو بہ دریاند ۱۱ شکونہ کول ۱۱ بلکہ داکتاب غو شرکند دلیلونہ دی

فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
 ذَهَقَ خَلْقُوهُ سِينُو كَيْفَ كَوْمُوهُ وَرَكِبُوهُ شَوْ | علم | اوتو | کوی انکار | زموئیلہ آیتونہ | مکر
 الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالُوا كَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٍ مِّن رَّبِّهِ
 ظالمان | اودوی وویل | دلے راونہ لیرے شوے | پہ دے باندی | نخبے | ددہ درب لہ طرف نہ
 ظالمان انکار کوی | اودوی وائی چہ پہ | چہ پیغیر باندی دخیل رب لہ طرف نہ غہ (غیبی) نخبے وے رائے
 قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 دواہ | بیشک | نخبے | دالہ سرہ دی | اوبیشک | زہ | دیروئیکم | بشکارہ | آیا کافی نہ ددہ دوی
 ورتہ دواہ چہ نخبے خود اللہ تعالیٰ پہ قبضہ کئے دی اوزہ خویو ویروئیکم چہ صفا صفا ویناکوم - آیا دوی لہ داخی
 إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ
 چہ مونہ | نازل کرے دے | پہ تیا باندی | داکتاب (قرآن) | چہ لوستہ شی | دوی تہ | بیشک
 کافی نہ دہ | چہ مونہ تانہ داکتاب رالیرے دے | چہ دوی نہ لوستہ شی | بیشک چہ پہ
 فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ كَفَىٰ
 پہ دے کئے | رحمت دے | اونصیحت | دپارہ دھفہ قوم | چہ یقین کوی | دواہ | بس دے یک | مونہ پہ
 دے کتاب کئے دایماندارو دپارہ رحمت اونصیحت پروت دے - (اے نبی!) تہ ورتہ دواہ پہ
 بِاللَّهِ بَيِّنَاتٍ وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 اللہ | زماہ مینہ کئے | اوستاسو پہ مینہ کئے | کواہ | ہفہ پوہییری | پہ ہفہ غہ | چہ پہ آسمانوں | ہمیشہ
 چہ یوازے اللہ زماہ اوستاسو ترمینہ گواہی لہ بس دے - ہفہ نہ د آسمانوں اوڈ زمکے ہفہ معلوم پوی تل ترت
 وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ
 اوزمکہ کئے دی | اوکوم خلق چہ | ایہان راہوی | پہ دروغو باندی | او الکارتے وکرو | دالہ | دوی دی
 دی - او خوک چہ پہ ناحقو باور ساقی | او دالہ تعالیٰ نہ انکار کوی | نوہم دغہ
 هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
 نقصان موندونکی | اودوی لہ تانہ زس غواہی | عذاب | اوکے چرے فز و | وخت
 خلق تاوانیان دی - او دا خلق د عذاب پہ غوہستلو کئے تندی کوی - اوکے چرے د کو پاندی نہ دہر
 مَسْمًى لِّجَاءِهِمُ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
 مقمرس | نوخامناہہ راغہ ووپہ دوی | عذاب | اوخامناہہ راشی پہ دوی | ناگھانہ | اودوی پہ | نہ وی پوہہ
 شہیل وخت مقمرس وے نوپہ دوی باندی پہ عذاب راغہ ووا عذاب پہ پہ دوی ناگھانہ راغی اودوی نہ پہ خبر ہم نہ دوی
 يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝
 دوی زس غواہی لہ تانہ | عذاب | اوبیشک | دوزخ | لاکیر کوی دی | کاخراں
 دوی پہ تاباندی د عذاب راتلو تلوار کوی | او پہ دے کئے شک نشتہ چہ د کاخراں نہ پہ جہنم رات او پیری

يَوْمَ يَعْشَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فُوقِهِمْ وَمَنْ تَحْتَ اَرْجُلِهِمْ

یہ کومہ درخ | چہ پت بہ کوی دوی | عذاب | ددوی د پاسہ نہ | او ددوی د بنبو لاند نہ

وَيَقُولُ دُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۵۵ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

او دہ وائی اللہ | وُحُکئی (مزہ) | دہغہغہ | چہ تاسو بہ کول | اے زما بندگانوا | چہ | ایمان موراوہ ک

اِنَّ اَرْضِىْ وَاِسْعٰى ۝۵۶ فَاَعْبُدُوْنَ ۝۵۷ كُلُّ نَفْسٍ ذٰۤئِقَةُ

ايشک | زما زمک | ارتہ دہ | پس خاص زما | عبادت کوی | ہر کس | وُحُکئی (مزہ) |

اَلْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝۵۸ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

د مرگ | بیا بہ | زمونہ طرف تہ | تاسو واپس راگر وُکئی شئ | او کوم خلق چہ | ایمان راوہی | او عملونہ وُکئی

الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا

نیک | مونہ بہ ضرور وُکئی | د جنت | بہ بالا خانو (کئی) | چہ بہیڑی بہ | لاند دہغہ نہ

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نِعَمٌ اَجْرُ الْعَمِلِيْنَ ۝۵۹ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا

نہرونہ | ہمیشہ بہ وی دوی | بہ ہغہ کئی | خہ نبیہ | اجر دے | د عمل کوونکو | کومو خلق چہ | صبر و کرد

وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝۶۰ مِّنْ دَآۤئِیْ لَّا تَحْمِلُ

او بہ خیل رب باند | توکل کوی | او غومرہ | زندہ سردی | چہ نہ وُچتوی

رِزْقَهَا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُهَا وَاَيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝۶۱

خپلہ روزی | اللہ | رزق و رکوی هغوی تہ | او تاسوتہ ہم | او دے | او ریدونک | پوہہ دے -

وَلٰیۤن سَاَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَسْخَرَ

او کہ چہ | پیوس و کپے تہ لہ دوی | چہ چا | پیدا کول | اسمانونہ | او زمک | او بہ کارے و لکول

الشَّمْسِ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلَنَّ اِنَّ اللّٰهَ ۚ فَاَنۢیْ یُّوْفٰکُوْنَ ۝۶۲ اِنَّ اللّٰهَ

نور | او سپوڑ مئی | ضرور بہ ووائی دوی | چہ اللہ | بیا کوم خوا | دوی او وی روان دی | اللہ

سپوڑ مئی تہ پہ کار لکولی دی ؟ نو دوی بہ ضرور ووائی چہ اللہ نو بیا دوی کوم خوا او وی روان دی ؟ اللہ

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

فراخه کوی | روزی | دھن چاچہ | دے غواہی | لہ خیلو بند کا نوٹہ | او تنگ کوی | چا دہاڑا چہ فری |
ہفتہ ذات دے چہ پہ خیلو بند کا نوٹہ کئے پہ خیلہ خوبنہ د چاروزی فراخہ کوی او د چاروزی تنگ کوی

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۖ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ

بیشک | اللہ | پہ ہر | خیز | پوہہ دے | اوکہ پھرے | تاسو تپوس وکری لہ دگنہ | چہ چا | راہکے کری |
بیشک | اللہ تعالیٰ | پہ ہر خہ | دیریشہ پوہہ دے | اوکہ تہ ددوی نہ تپوس وکری | چہ چا دہرہ نہ

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

لہ آسمان نہ | اوبہ | بیائے ژوندی کولہ | پہ کسرہ | زمکہ | پس | ددے لہ مرگ نہ |
اوبہ راڈوروے | نو مزکہ | پیرے د مرہ کیدو نہ | پس | بیار ژوندی کولہ

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

نودوی بہ ضرور وائی | اللہ | وواہ | قول تعریفونہ اللہ لہادی | بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیدی |
نودوی بہ ووائی چہ اللہ تہ وواہ | قول تعریفونہ اللہ دپارہ دی | خوبہ دوی کئے اکثر کسان نہ پوہیدی

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ

اونہ دے | دا | ژوند | ددنیا | مگر | لوہے | اوتماشہ | اوبیشک | کورہ |
او د دنیا دا ژوند د لوہو او د تماشو نہ بغیر نورہی حقیقت نہ لری | او اصل ژوندوت

الْآخِرَةِ لَهِيَ الْحَيَوَانُ مَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۖ وَإِذَا رَكبُوا فِي الْفُلِكِ

د آخرت | ہم داک | اصل ژوند | کاش | دوی پوہیدے | بیاہر کہ چہ | دوی سوارہ شی | پہ کشتی کئے |
د آخرت | دے | کاش | چہ دوی پوہیدے | نوہر کہ چہ | دوی پہ کشتی کئے سوارہ

دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا خَلَّصَهُمُ

نودوی بلی | اللہ | خالص کوونکی | دپارہ ددے | عبادت | بیاہر کہ چہ | نجات وکری دوی |
شی | نو | بیا | پہ خالص اعتقاد سرہ | داللہ پاک بلند کوی | خوشہ وخت چہ مونڈے اوپے

إِلَى الْبَرِّ إِذَاهُمْ يُشْرِكُونَ ۖ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ

طرف د اوپے نہ | نوٹا کھانہ دوی | شرک کوی | چہ دوی انکار وکری | دھن خہ | چہ مونڈو وکری ددوی |
غلہ نہ را خلاص کرو نو فوراً اللہ تعالیٰ لہ شریکان را پیداکری | نو خہ چہ مونڈو دوی لہ وکری دی دھن ناشکری کوی

وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا

اوچہ دوی فائدہ واخلی | پس زبہ | دوی نہ معلومہ شی | ایادوی نہ دی لیدی | چہ مونڈو چور کورہ |
او دپارہ د کچہ غورے مزے واخلی | نو پیر زبہ | پہ کان پوہہ شی | ایادوی چرے غورے دے کپے | چہ مونڈو حرم

حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ

حرم | دامن والا | اوتنیتوے شی | خلق | چار چا پیرہ ددوی نہ | پس ایادوی باطل |
دامن غلے کرکھوے دے | او د کپے چا پیرہ (علاقو) نہ خلق | پہ زورہ | مہر و ستلے شی | نو ایادوی بیاہر

يَوْمُنَّ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

ایمان راوری | او یہ نعمت دے اللہ | ناشکری کوی | او شوک | زیات ظالم دے | لہ ہفہ چانہ

فَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۖ

چہ وتہری | یہ اللہ باند | دروغ | یا دروغن کوی | حق | ہر کدہ چہ | ہفہ راشی دے تہ

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مِثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِينَ جَاهِدُوا

آیانہ دے | یہ دوزخ کینے | حائے | دہارہ د کافرانو | او کو مو خلقوچہ | محنت و کپرو

فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ سُبُلَنَا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

ہمونہ بہ لارہ کینے | خانہ بہ مونہ و بنیابہ ہفوی تہ | لارہ خیل | او بیشکہ اللہ | سرہ دے | دنیکانو

سُورَةُ الرَّؤْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ روم پہ مکہ کینے نازل شو او یہ (شروع) دے اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زبآن رحم کوونکے دے کینے ۶۰ آیونہ او ۶ رکوع کاغدی

الْم ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ۝ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ

آلہ | مغلوب شول | رومیان | یہ دیر نزدہ | زمکہ کینے | او دوی بہ

مِّنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۝ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۝

پس | د مغلوبہ کیدونہ | غالب کیری | پہ شو | کالو کینے

لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْقَرُ

ہم دے اللہ پہ اختیار کینے یقین کارونہ | وہاں لہ دے نہ | او پس لہ دے نہ | او پہ دغہ ورخ بہ | خوشحالہ دی

الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ

مؤمنان | یہ مدد دے اللہ | دے مدد و رکوی | چانہ چہ | و غواری | او دے

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ

غالب | مہربان دے | وعدہ دے دے اللہ | خلاف نہ کوی | اللہ | د خیلہ وعدہ

دے رحم کوونکے دے - دا دے اللہ تعالیٰ وعدہ دے، اللہ تعالیٰ د خیلہ وعدے نہ خلاف ہونہ کوی۔

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا

او ليکن | آڪثر | خلق | نه پوهيڙي | دوي پيڙني | ڏيکاره (حالت) |
خو آڪثر خلق ۾ دے نه پوهيڙي - دا خلق هر ڀس ڪ دنيا ڪ ڙون ۾

مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غٰفِلُونَ ۝

ڪ ڙون ڪ | ڪ دنيا | او دوي | له آخرت نه | بے خبره دي |
ڏيکاره مخ پوهيڙي، او ڪ آخرت نه بالڪ ناخبره پاتے دي

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ

آيانہ | کوي غور دوي | ۾ خيلو ڙو نو ڪيے | ۾ نه دي پيدا ڪري | الله | آسمانونه |
آيا دوي ۾ خيلو ڙو نو ڪيے دا فڪر نه دے ڪريے، ۾ الله تعاليٰ آسمانونه او زمڪه او دے دوا ڪرو

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

او زمڪه | او حق ۾ | دے دوا ۾ پيڙني ڪيے دي | مگر | ۾ درست تدبير سره | او بوخت | مقرر ڪپاره |
ترميخه خيرونه هے نه بلڪه ديو هڪم ڪلائي او ڪيوے مقررے نيچي ڪپاره پيدا ڪري دي؟

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ۝

او ڀيڻڪه | ڊير | له خلقونه | ڪ ملاقات ڪرڻ خيل نه | منڪري |
او ڊير خلق هيو ڪ خيل رب سره ڪ ملاقات ڪيڏو نه منڪر دي

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

آيا دوي ونه گر خيدل | ۾ زمڪه ڪيے | ۾ دوي ليدلے | حقنه | شو | انجام |
آيا دوي ۾ ملڪ ڪيے نه دي گر خيدل ۾ وڪوري ۾ ڪ دوي نه ڏيکونو خلقو انجام

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ

ڏهغو خلقو ۾ له دوي نه وهانڊو | هغوي ڏو | ڊير زيات | له دوي نه | ۾ طاقت ڪيے | او |
حقنه شو؟ هغوي (خو) ڪ دوي نه ۾ طاقت ڪيے هم زيات وو او ۾

أَثَارُوا فِي الْأَرْضِ وَعَمَّوْهَا أَكْثَرُ مِمَّا عَمَّرُوْهَا

هغوي واهولہ | زمڪه | اولے آباده ڪري وه | زياته | له دے نه ۾ | دوي آباده ڪري وه |
زمڪه ڪيے ڪرونڊا هم ڊير ڪري وه، او قومر ۾ ڏن | دوي آباده ڪري وه ڪ نه ڊير زياته نه آباده ڪري

وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنٰتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ

او اعلیٰ وود دوي ته | ڪ دوي پيغمبران | ۾ واضع دليلون سره | پس نه وو | الله (داسے) | ۾ ظلم نه ڪولو ۾ دوي |
وه، او هغوي ته خيلو پيغمبران معجزے هم راڙيے وه، او الله تعاليٰ پرے يانڊ زياته نه ڪولو خو

وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

او ليکن | وود دوي | ۾ ۾ خيلو ڙو نو ۾ | ظلم ڪولو | بيا | شو | انجام | ڏهغو خلقو |
هغوي ۾ ۾ خيل ۾ ڇان زياته ڪولو، بيا ڪو مو خلقو ۾ بد ڪارونه وڪرل ڏهغو

سَاءُوا السَّوْآیَ اَنْ كَذَّبُوا بِآیَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا

یو موچه بگا وکړه | بد | د د د پاره چه | دوی دروغ وکړل | آیتونو د الله | او دوی به هغه پورې

تعام د پورې بد شو ، مخکې چه هغوی د الله تعالی آیتونو دروغ وکړل | او په هغه پورې

سَهْرَءُونَ ۱۰ اللّٰهُ یَبْدُءُ الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیدُهُ ثُمَّ

تو ته کول | الله | په اول ځل پیداکوي | مخلوق | بیا به | دوباره ژوندی کړي دا | بیا به

له خدا املنه کول - هم الله تعالی مخلوق په اول ځل پیداکوي بیا په دویم ځل به یې هم هغه راپیداکوي، بیا به

اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ ۱۱ وَیَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ یُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۱۲

د د طرف ته | تاسو ورگرځول شئ | او په کومه ورځ چه | قائم شئ | قیامت | مایوسه به شئ | مجرمان

هم د هغه طرف ته تاسو واپس کېږئ - او په کومه ورځ چه قیامت راشي نو مجرمان به مایوسه پاتې شئ

وَلَمْ یَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَکَآئِهِمْ شَفَعَاۗءٌ وَكَانُوا بِشُرَکَآئِهِمْ

اونه به وی | دوی د پاره | د دوی له شریکانو | څوک سفارشی | او وی به دوی | له خپلو شریکانو نه

او د دوی په جوړو کېو شریکانو کېنه هیڅوک به سفارشی پیدانه شئ ، او دوی به د خپلو شریکانو نه (په

کُفْرَیۡنَ ۱۳ وَیَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ یَوْمَئِذٍ یَّتَفَرَّقُونَ ۱۴

منکر | او په کومه ورځ چه | قائم شئ | قیامت | په دغه ورځ به | دوی جدا جدا شئ

خپله منکر شئ - او په کومه ورځ چه قیامت راشي نو په هغه ورځ به دا خلق جدا جدا (تولی) شئ

فَإِمَّا لِّذِیۡنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَهُمۡ فِیۡ رَوْضَةٍ

پس کوم خلق چه | ایمان راوړی | او هغوی عمل وکړی | نیک | پس هغوی به | په باغ (جنت) کېنه

نو چا چه ایمان راوړه وو | او نبیه کارونه کړي وو | نو هغوی به (د جنت) په باغ کېنه

یُخْبَرُونَ ۱۵ وَإِمَّا لِّذِیۡنَ کَفَرُوْا وَكَذَّبُوا بِآیٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ

خو شماله وی | او کوم خلق چه | منکر شول | او دروغ وکړل | زمونږ آیتونو | او ملاقات د آخرت

خو شماله (ناست) وی - او چا چه کفر (غور) کړه وو او زمونږ آیتونو او د آخرت راتلل ته دروغ وکړل وو نو

فَاُولٰٓئِکَ فِی الْعَذَابِ مُحَضَّرُونَ ۱۶ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِیۡنَ تُمْسُونَ

پس م دوی به | په عذاب کېنه | حاضر کړی شوی وی | پس پاکي بیانونی د الله | هر کله چه | ماښام کوی تاسو

هغوی به په عذاب کېنه (گرفتار) حاضرولی شئ - نو تاسو د ماښام او د سحر په وختونو کېنه د الله

وَحِیۡنَ تَصْبِحُونَ ۱۷ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

او هر کله چه | صبا کوی تاسو | او هم د لره دی | ټول تعریفونه | په آسمانو کېنه | او زمکه کېنه

پاکیزگی بیانونی - او په آسمانو کېنه او په زمکه کېنه هم د هغه تعریف دے

وَعَشِیۡآ وَحِیۡنَ تَظْهَرُونَ ۱۸ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمِیۡتِ

او د ورځ په آخر کېنه | او هر کله چه | تاسو زوال په وخت کېنه دا خلېږي | دے راوباسی | ژوند دے | له مړی نه

او د هغه تسبیح کوی او د ورځ په آخری وخت کېنه او د ما سپین - هغه د مړی نه ژوند دے راوباسی

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

اوراؤ پاسی | مرے | لہ ژوندی نہ | اوژوندی کوی | زمکہ | پس | دمرہ کیدو |
او د ژوندی نہ مرے ، اوزمکہ دمرہ کیدو (اوجیدو) نہ پس بیا راژوندی کوی

وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ

اوہم دغہ شان بہ | تاسو راویستل شئی | او ددکہ لہ نخبونہ دی | چہ | دپیدا اکری تاسو | لہ خاؤرونہ
او دغہ شان بہ تاسو (م) راویستل شئی - او دہغہ بلہ نخبونہ دادہ چہ تاسوئے د خاؤرونہ پید اکری ، نو

ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ

بیا | ناگہانہ | تاسو | سری شوئی | (ہر عامے) خوارہ شوئی | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | چہ
پہ لیدو ورخو کئے (سم د) سری شوئی چہ خوارہ دارہ کرخئی ، او دہغہ پہ نخبو کئے یوہ دادہ چہ تاسو

خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا

پیدائے کول | تاسو پارہ | ستاسو لہ جنس نہ | شئی | چہ تاسو آرام بیا مومئی | ددوی سرہ
لہ ئے ستاسو د خیل جنس نہ جوڑے (پیدا اکری) ، چہ آرام ورسرہ بیا مومئی

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

اوپیدائے کولو | ستاسو پہ مینو کئے | محبت | اورحمت | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی
وستاسو د شئی خاوند (ترمینہ ئے مینہ اوہم دردی پیدا اکری) ، پہ دے کئے دہغہ خلقو د پارہ نخبے

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

دہغہ قوم د پارہ | چہ فکر کوی | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | پیدا کول | د آسمانونو
پرے دی چہ د فکر نہ کاراخی - او دہغہ پہ نخبو کئے د آسمانونو او د زمکہ پیدا کول

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ الْأَسْنَتِكُمْ وَالْوَاوِنِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

او د زمکہ | او اختلاف | ستاسو د ژبو | او ستاسو د رنگونو | بیشک | پہ دے کئے
ہم دی ، او ستاسو د ژبو او د رنگونو جدا جدا کول ہم دی ، بیشک پہ دے کئے د پوہانو خلقو

لَايَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

نخبے دی | عالماؤ د پارہ | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | ستاسو او د کیدل | پہ شپہ | اورخ کئے
د پارہ نخبے (او د لیلونہ) دی - او دہغہ پہ نخبو کئے د شپہ او د ورخے ستاسو او د کیدل دی

وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

اوستاسو لہول دی | ددکہ لہ فضل نہ | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | د پارہ دہغہ قوم
او دہغہ د فضل نہ (روزی) تلاش کول دی - بیشک پہ دے کئے ہغہ خلقو د پارہ نخبے دی (پہ غور

يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا

چہ اوری | او ددکہ لہ نخبونہ (دی) | چہ د بربائی تاسونہ | آسمانی بریبتنا | د ویرے
خبرہ اوری - او دہغہ پہ نخبو کئے یوہ دادہ چہ تاسو تہ د بریبتنا برق بربائی پہ تہے (دند) دہرہ

وَوَسَّعْنَا وُيُزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَهِئُ بِهِ الْأَرْضَ

اور وسیع کیا ہے تو کھلے اور آواز لوی | لہ آسمان نہ | اویہ | پس دے ژوندی کوی | پہ دسره | زمکہ |

بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾

پس | دمرہ کیدو دھنے | بیشک | پہ دے کئے | فحیہ دی | دپارہ دھنقوم | چہ عقل لری -

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ

اور ددک لہ فحیہ نہ (دی) | چہ قائم دے | آسمان | اور زمکہ | ددہ | ددہ | پہ حکم |

ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿۷۴﴾

پیاہر کہ چہ | راوبلی تاسو | پہ یوخل بللوسره | نولہ زمکہ نہ یہ | ناکھانہ تاسو | راوخی -

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿۷۵﴾ وَهُوَ الَّذِي

وہم ددہ دی | خہ چہ | پہ آسمانوں کئے | اور زمکہ کئے (دی) | ہریو | ہم ددہ | فرمانبردار دے | اوہم دے | چہ

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ

پیدا کوی پہ اول خل | مخلوق | پیاہر ہم دے | دپارہ پیداکری | اوہنے زیات آسانی | ددہ | دپارہ | اوہم ددہ |

الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۷۶﴾

شان | دپراوچت دے | پہ آسمانوں کئے | اور زمکہ کئے | اوہم دے | غالب | دہمت خاوند |

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا

بیان کردہ | تاسو دپارہ | یومثال | لہ حال ستاسونہ | آیا تاسو دپارہ | دھوئے

مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَّا رَزَقَكُمْ فَأَنْتُمْ

چہ مالکان تے وی | ستاسونہ لاسو (یعنی غلامان) | شوک شریک شتہ | پہ ہفتہ کئے | چہ مرنہ درکریہ دتاسو | چہ تاسو

فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

پہ ہفتہ کئے | برابر شتی | ویریری تاسو لہ ہفتہ | لکہ چہ تاسو ویریری | لہ خیل خانہ | دغہ شان | مونہ بسانو

شَرِيكَ دِي ؟ چہ تاسو دھوئی داسے خیال و ساتی لکہ پہ خیل میں کئے دیوبل چہ ساتی ؟ مونہ ہوتیارو خلقوتہ

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۰﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

نہجے | دہارہ دھفہ قوم | چہ پوہیری | بلکہ | پیروی وکرہ | ہفہ خلقو | چہ ظالمان دی
دغے صفافا دلیونہ اورو۔ نا، بلکہ دا ظالمان بے پوہے (اوبے دلیلہ) چہ خپلو

أَهْوَأَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ

دخپلو خواہشاتو | بغیر د علم نہ | بیا شوک دے | چہ لامہ ونبائی | ہفہ چاہتہ چہ | کہراہے کری | اللہ

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

اونستہ کے | دوی د پارہ | شوک مددگار | پس نہ قائم کرہ | خپل مخ | د دین طرف نہ | بو طرف شوے

او د هفوی بہ هفوک مددگار نہ وی، نو تہ ہمیشہ خپل مخ د دین طرف نہ ساتہ یو مخیزے اوسیرہ

فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

دا د اللہ فطرت دے | چہ پیدا ئے کرل | خلق | چہ ہفہ باند | نشتہ ہیغہ بدلیل | یہ دین د اللہ کئے

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾

ہم دادے | دین | درست | اولیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیری

پس دغہ سم دین دے۔ خواکثر خلق نہ پوہیری۔

مُنْيَبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا

رجوع کوونکی | ددہ طرف نہ | او ویریری لہ دہ نہ | او قائم کری | مونخ | او مہ کری تاسو

(خلقوا) اللہ تعالیٰ طرف نہ رجوع وکری او دھفہ نو ویریری او دھفہ یابندی ساتی او یہ مشرکانو کئے مہ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۳﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا

لہ شرک کوونکو نہ | لہ ہفہ کسانو نہ | چہ تو تہ تو تہ کدو | خپل دین | او شول دوی

شاملیری۔ کرمو خلقو چہ خپل دین تکرے تکرے کرو او فرقہ فرقہ

شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۴﴾ وَإِذَا مَسَّ

چلے چلے | ہر بوہ | چلہ | یہ ہفہ غرہ | چہ دوی سرہ دی | خوشحالہ دی | او ہرکچہ ورسیری

شول ہرہ فرقہ ہم یہ دے خوشحالہ دہ ہفہ چہ دوی سرہ دی، او غہ وقت چہ خلقو

النَّاسُ ضَرًّا دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنْيَبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمُ

خلقوتہ | تکلیف | (نو) دوی بل | خپل رب | رجوع کوونکی | ددہ طرف نہ | بیا | ہرکچہ | ہفہ و شوک دوی

تہ تکلیف ورسیری نو خپل رب تہ زاری، شووع کری، بیا ہرکچہ ہفہ د خپل رحمت مزہ چہ

مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿۳۵﴾

لہ خپل طرف | (مزہ) د رحمت | (نو) د وقت | بوہ چلہ | لہ دوی نہ | د خپل رب سرہ | شریک نیسی

هفوی و شوک نو کئے کسان خپل رب لہ شریکان پیدا کول شروع کری۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ ۖ فَتَمْنَعُوا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

چه ناشکری و کفری | دهغه څه | چه ورکړی دی مونږ دوی | پس فاندې واخلي | پس زړه | تاسو پوهه شئ

ماصل دا چه زمونږ د ورځینو نعمتونو ناشکری کوی نو تاسو فاندې واخلي | پیر زړه تاسو ته (انجام) معلوم شئ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهَوَيْتَكُمْ بِمَا كَانُوا بِهِ

یا نازل کړې مونږ | په دوی باندې | څه دلیل | پس دغه دلیل بیانوی | دهغه څه | چه دوی | د الله سره

يُشْرِكُونَ ﴿۳۸﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۚ وَإِنْ

شریکوی | او هر کله چه | مونږ وڅکوو | خلقتو | څه رحمت | نو دوی خوشاله شئ | په هغه | او که چیرې

بیانوی ؟ | او هر کله چه مونږ د څه خلقتو د خپل مهربانۍ لږ پیرغوندې وښایو نو دوی پیرغوندې شئ (اوشکر

تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةً ۚ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿۳۹﴾

روسیږی دوی ته | څه بدی | په وجه د څه | د دوی لاسونو | نو ناگهانه دوی | نا امید شئ

نه کوی | او که د خپل عمل د لاسه پرې څه قدر مصیبت راشي نو زه نا امید شئ (او صبر نه کوی) -

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ

آیا دوی نه دی کتلی | چه | الله | فراخه کوی | درغ | هغه چاته | چه وغواړی | او تنگ کوی | بیشکه

آیا دوی نه معلومه نه ده چه الله تعالی د چا په حقله وغواړی نوروزی ورله فراخه کړی او چا د پاره چه وغواړی تنگه کړی

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۴۰﴾ فَاتِ ذَا الْقُرْٰى حَقَّهُ

په دغه کچه | نځته دی | د پاره دهغه قوم | چه ایمان لری | پس ورکړه | رسته دارته | دده حق

بیشکه په دغه کچه د ایماندارو خلکو د پاره چیرې نځته دی - نو تاسو خپلو رسته دارانو ته مسکینانو

وَالْمَسْكِيْنَ ۚ وَابْنَ السَّبِيلِ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيدُوْنَ

او مسکین | او مسافرتو (هم) | هم دا | غوره دی | هغه خلکو د پاره | چه غواړی

او مسافر ته د هغوی حق ورکوی - دا خبره دهغه خلکو د پاره چیرې غوره ده چه د الله تعالی

وَجَهَ اللّٰهِ ۚ وَآوَلِيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۴۱﴾ وَمَا آتَيْتُمْ مِّنْ رَّبًّا

رضا | د الله | او هم دا خلق دی | کامیاب | او څه چه تاسو ورکوی | له سودنه

رضامندی غواړی او هم دا خلق فلاح بیا موندونکی دی (او تاسو خلق چه روم رقم) په سود ورکوی

لِيَرْبُوْا ۚ فِیْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَا

چه پیرشی هغه | په مالونو کچه | د خلقو | پس نه پیریری هغه | په نزد د الله | او څه چه

چه د خلقو په مال کچه ملاو شئ زیات شئ نو داسه خیر د الله تعالی سره نه پیریری - او چه کوم زکوٰه د الله

آتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تَرِيْدُوْنَ وَجَهَ اللّٰهِ ۚ فَآوَلِيْكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿۴۲﴾

تاسو ورکوی | له صدقنه | چه غواړئ تاسو | رضا د الله | پس دا له | هم دوی دی د دین کونکی

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

هم الله که | کوم چه | بید اکړی تاسو | بیا | د دوی درېه تاسو | بیا | به مړه کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو |
الله تعالی هغه ذات که چه تاسو په بید اکړی بیا له دوی درېه بیا به در باند مرګ راوی او بیا به مړ دوی بیا ژوندی

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ

ایا | څوک شته ستاسو له شریکانو نه | چه وکړی | له دے (کارونو) نه | هغه څیز
کوی - ایا ستاسو په شریکانو کې څوک داسه شته چه په دے کارونو کې یو هم وکړه شی ؟

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ

پاک دے که | او دیر لوست دے | له هغه هغه نه | چه دوی شریکوي | ظاهر شو | فساد | په وچه
الله تعالی د دوی د پید اکړو شریکانو نه پاک او دیر اوچت دے - په اوچه او لوند ه (هر ځای) کې د خلقو (بڼو)

وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضُ

اوپه دریا بکې | په وچه هغه هغه | چه کړی دی | لاسونو | د خلقو | د پاره د که چه د وځړی دوی (مړه) د ځنې
عملونو په وچه فساد خورتنو دے | چه الله تعالی دوی ته د ځنې عملونو (د سزا)

الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

هغه هغه | دوی کړی دی | د پاره د که چه دوی | بیرته را وگرځی | وایه | وگرځی | په زمکه کې
خوند وینای شاید چه دوی منع شی - (له پیغمبره) ورنه وایه چه په ټول ملک کې وگرځی

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ

بیا وگرځی | چه څنګه | شو | انجام | د هغه خلقو چه | وړاندې وو | وو | اکثر له دوی نه
نو وگرځی | چه تاسو نه د پخوانو خلقو انجام هغه شو ؟ په هغوی کې اکثر

مُشْرِكِينَ ۝ فَاقْرَأْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ

مشرکان | پس نه سم کړه | خپل مخ | دین (د اسلام) طرف ته | چه درست دے | وړاندې له دے نه
خلق مشرکان وو ، نو ته خپل مخ سم دین طرف ته گرځید له ساته ، د دے خبره نه وړاندې چه هغه

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ ۚ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ ۝

چه راشی | هغه ورځ | چه نشته د پیر گرځید | د هغه | د الله طرف ته | په دغه ورځ به | دوی جدا جدا شی -
ورځ راشی چه بیا به د الله تعالی (دوینا) ته پستنه را گرځیدل نه کیږی ، په هغه ورځ به ټول خلق جدا جدا شی

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُمْ

چا چه كفر وکړو | نو هم په هغه کې | (د وبال) د دغه كفر | او چا چه عمل وکړو | نیک | نو هغوی هم د ځان د پاره
چا چه انکار وکړو نو د هغه د انکار ضرر به هم هغه ته رسیږی ، او څوک چه نیک کارونه کوی نو خپل ځان له سامان

يُنْهَدُونَ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

تیار کوی | د پاره د که چه جزا وکړی الله | هغه خلقو ته | چه ایمان را وړی | او عملونه وکړل | نیک
د راحت (تیاروی - نو کوم خلق چه ایمان را وړی او هغوی عملونه هم بشه وکړی -

مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنَّهُ يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۵۵﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ

له خپل فضل نه | بيشكه دے | نه خوښوي | كافران | اود دده له نځښونه (دوی) هغوی ته په په خپل فضل سره صله وړکړی بيشكه کافران د الله تعالی خوښ نه وی - اود هغه په نځښو کې یوه دا ده

أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ ۖ وَلِيَذِيقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ

چه رالیری | بادونه | زیره ورکوونکي | اوچه وځکوي تاسوته | له خپل رحمت نه | اوچه جاری شي | هغه (د باران) زیره ورکوونکي بادونه رالیری د پارا دده چه د خپله مهر باندې خوند در باندې وځکي اود د دپاره م

الْفَلَكَ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۶﴾

کشتي | دده په حکم | اوچه تاسو ولټوي | دده فضل (روزی) | اوچه تاسو | شکروکړی | هغه په حکم کشتي وچلیری او چه تاسو (د تجارت په ذریعه) د هغه مقرر کړه روزی ولټوي اوچه د هغه شکر اکرې

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

اوبيشكه | مونږ لیری دی | ستانه وړاند | پیغمبران | ددوی د قوم طرف ته | پس هغو راغلل دوی ته | او مونږ ستانه وړاند ویر پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته لیری دی ، نو هغوی به ورته

بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا

په واضحه نځښو سره | بیا مونږ انتقام واخستو | د هغو خلقونه | چه مجرمان وو | او دو | حق | څرگند د نځښو یوه ، نو بیا مونږ د مجرمانو خلقونه بدله واخسته ، او مؤمنانو له غلبه وړکول

عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۷﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ

په مونږ باندې | مدد وړکول | مؤمنانو ته | الله هغه دے چه | لیری | بادونه | بادونه زموږ د مه واری ده - الله تعالی هغه ذات دے چه بادونه رالیری نو هغه

فَتَشِيرُ سَحَابًا فَيُبْسِطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ

بیا هغه وچتوی | وریځ | بیا دے خوروی هغه | په آسمان کېږي څنکه چه | دے غوړی | (بادونه) | وریځ راوچتوی | بیا چه الله تعالی څنکه غواړي | هغه ته په فضا کېږي خوروی

وَيَجْعَلُهُ رَسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ

اود هغه کړی | توتې ټوټې | بیا ته وینه | څاڅکي | چه راوځي | له مینځ د هغه نه | او غروسکی غروسکی ترس نه جوړوی نو ته وینه کوسه چه د هغه د مینځ نه باران راوریږي

فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ إِذَا هُمْ

بیا هر کله چه | دے ورسوی | دا | هغه چاته چه غواړي | له خپلو بندگانو نه | نو هغه وخت | دوی | بیا چه الله تعالی هغه باران په کومو بندگانو باندې د وړوکی نو هغوی | پر خوشحالی

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۵۸﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ

خوشحاله شي | امرکه دودوی | له دے نه وړاندې | چه هغه (باران) نازل شي | په دوی باندې | شروع کړی - امرکه هغوی د باران د وریدو نه وړاندې د دے خوشحالی نه وړاندې

مَنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٩١﴾ فَانْظُرْ إِلَىٰ أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ

له دے نہ وپاند | نا امیدہ | پس وگورہ | طرف | د آثارو | د الله د رحمت | کیف
قطعی نا امیدہ | دو | نو تہ | د الله تعالیٰ د رحمت دے | نخبوتہ وگورہ | چہ عتکہ زہ |

يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ

نہ یس پیا راژوندی کوی ؟ ہم دغہ خدائے دے چہ مری لاژوند، کو دے

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَيَأْتِيَنَّكَ

و دے | پہ ہر خیز بانی | قادر دے | اک کچھ | راؤ لیرو مونڈ | باد | پس دوی وینی ہنہ

و هغه په هر څه باندې قدرت لري ؟ اوله موږ په دوی باندې بد ساتن سیکلې راوسته او دوی

مُصَفَّاءٌ لَّظَلَّةٌ مِّنْ بَعْدِهِ كَفُّوْنَ ۝۵۰ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَۃَ

یہ بھتیوے | نودوی بہ ضرورتی | پس لہ ہفتہ | ناشکری کوونکی | پس بیشک نہ | نہ شے اُروے | مروتہ

فَبِئْسَ فَصْلٌ لِّرَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبُيُوتُ الْمُنِيرَاتُ

وَلَا تَسْمِعِ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدِيرِينَ ﴿٥٠﴾ وَمَا أَنْتَ

وکنزوتہ آواز رسولے نہ تھے ہرکچہ ہعوی درتہ شاکی اوپہ شاغلہ درتہ روان شی۔ اوتہ رد عقل

یہدِ العَمٰی عَنْ ضَلٰتِہِمُ ط اِنْ تَسِیْعُ اِلَآمَنْ یُّؤْمِنُ

نہ نہ سے اور وہ | مگر وہ چاہتے ہیں | اہل زور

بَايَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ

موت پہ آیتوں کی قسم دے دی | مسلمانوں کی | اللہ ہفہ دے چہ | بیدارے کوئی تاسو | (پہ حالت د) دکنروئی

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

بیابید اکبر و ده | پس | له کمزوری نه | طاقت | بیایه پیداکړه | پس | له طاقت نه | کمزوری نه

بیابید کمزوری نه پس له طاقت درکړو | بیایه د (هوانی) د طاقت نه پس دریا بند کمزوری او پوښ

وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ وَيُؤْتِي

دے پید اکوی | خہ چہ دے غواہی | او دے | پوہہ | قدرت والا دے | او کوہہ |

تَقَوْمُ السَّاعَةِ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ۖ مَا لَنَا بِالنَّارِ إِلَّا بُرْءٌ ۖ وَمَا لَنَا إِلَّا عَذَابٌ مُدَسَّدٌ ۚ

كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

دعہ شان | دوی لہ لاری نہ اہولی روان وو | او وہ وائی | ہفہ خلق چہ | ورنہ ورکے شکر و | علم
دوی (پہ دنیا کیے) ہم دغے اہولی چلیدل - او چالہ چہ علم او ایمان (دوارہ نعمتوں) ورکے شوی

وَالْإِيمَانُ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا

ادایمان | بیشک و سید لی وئی تاسو | (مطابق ذ) اللہ د کتاب | تروے د دوبارہ پاخیدلو | پس ہم دا
دی ہغوی بہ دوائی چہ تاسو د اللہ تعالیٰ د لیک مطابق (پہ مود و مود) د قیامت تروے پوے پلے شری یی نو دان د

يَوْمِ الْبَعْثِ وَلَكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۶﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ

د دوبارہ پاخیدلو وری | اولیک تاسو | نہ پوہیدلی - | پس پہ دغہ ورے بہ | فائدہ نہ ورکوی | ہغوی
قیامت ہفہ ورے دے | مگر تاسو بہ پرے نہ پوہیدلی - نو پہ دغہ ورے بہ ظالمانو تہ خیل عذروتہ

ظَلَمُوا مَعَذَرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يَسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۷﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

چہ ظلم لے وکرو | عذرتہ ہغوی | اونہ بہ لہ دوی نہ | توبہ قبولہ شی | او بیشک | مونہ بیان کریدی | خلقوتہ
ہبے فائدہ ورنہ کریدی اونہ بہ د اللہ تعالیٰ د لاضی کوو دوی تہ موقع ورکولے شی - او مونہ د خلقوتہ فائدہ د پارہ پہ

فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ حِثَّتْهُمْ

پہ چہ قرآن کیے | د ہر قسم | مثالونہ | او کہ چرے | راڈے تہ دوی تہ | شہ معجزہ
دے قرآن کیے ہر قسم مضامین بیان کریدی - او کہ چرے تہ دے کافرانہ شہ معجزہ پیش کرے نو

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿۵۸﴾ كَذَلِكَ

نوضوری بہ دوائی | ہفہ خلق چہ | کافران دی | چہ نہ یی تاسو | مگر | دروغ ویونکی | دغہ شان
بیامہ غوک چہ کافران دی ہغوی بہ دا وینا کوئی چہ تاسو خوبس دروغن یی - دغہ شان

يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۹﴾ فَاصْبِرْ

مہر لکوی اللہ | پہ زہ ونو | د ہغو خلقو | چہ نہ پوہیدی | پس صبر کوہ
اللہ تعالیٰ د ہفہ خلقو پہ زہ ونو مہر لکوی شوک چہ نہ پوہیدی - پس تہ صبر کوہ

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿۶۰﴾

بیشک | وعدہ د اللہ | حقہ دہ | او بے صبرہ دنہ کریدی | ہفہ خلق چہ | یقین نہ لری -
د اللہ تعالیٰ وعدہ ر بنیبنہ دہ او (خیال ساتہ) چہ دا بے یقینہ خلق تاجے قابو نہ کرے شی

سُورَةُ لُقْمَنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ لقمن مکئیہ وھی اربع (شروع) د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دہ برزیاں رح کوئے د | دیکھے ۳۲ آیتونہ او ۴ رکوع کئے دی
د اللہ پہ نامنہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دہ برزیاں رح خاوند دے -

الْقَمْرَ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ هُدًى وَرَحْمَةً

القم | دا | آیتونہ دی | د کتاب | حکمت والا | ہدایت | اور حمت دے
الف - لام - میم - دا دے کتاب آیتونہ دی چہ پہ حکمت پورہ دے - چہ نیکانولہ ہدایت او

لِّلْمُحْسِنِينَ ۝۳ الدِّينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

دِپارہ دَنیکانو | کوم چہ | قاموی | مونہ | اودرکوی | زکوٰۃ | رحمت دے | ہفہ کسانو لہ چہ د مونہ پابندی کوی | اوز کؤۃ ورکوی

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۴ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى

او دوی | پہ آخرت بانڈ | یقین لری | ہم داخل دی | پہ ہدایت بانڈ | او پہ آخرت بانڈ پورہ پورہ یقین ساق۔ | دغہ خلق دی چہ دخیل رب طرف نہ پہ

مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵ وَمِنَ النَّاسِ مَن

دخیل رب لہ طرف نہ | او ہم دادی | خلاصہ موندونکی | او غنہ لہ خلقوت نہ | ہفہ کوی | راغٹہ سمہ لاروان دی او ہم دغہ کسان نجات موندونکی دی | او پہ خلقوت ہفہ (بدبخت) ہم دی

يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۝۶

چہ اخلی | فضول کلام | دِپارہ دِپارہ چہ گمراہ کوی | دالہ دلارے نہ | بے دعلم نہ | چہ دالہ تعالیٰ نہ غافلہ کونکے خبرے پہ بیعہ اخلی چہ خلق پرے بے دپوہ نہ دالہ تعالیٰ دلارے نہ گمراہ کوی۔

وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۝۷ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۸ وَإِذَا

او دوی دے پورے | توتے | ہم داخل دی | چہ دوی دِپارہ | عذاب دے | رسوا کونکے | او ہرکچہ | او دالہ پہ (زالیری) تعلیم پورے ملندے وکری، داسے خلقوتہ سپکوونکے عذاب مقرر دے۔ او غنہ وخت چہ

تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَنَسْتَكْبِرُ ۝۹ كَانَتْ لَمْ يَسْمَعْهَا

نوستہ کیری | دگتہ | زمونہ آیتونہ | نومخ وادی | پہ غرور سرہ | لکچہ | دگتہ نودی اوریدی ہفہ | دغہ پہ ورنہ زمونہ آیتونہ نوستہ شی نو دے ترے نہ پہ غرور سرہ مخ وادی لکچہ ہدو اوریدی نے نودی

كَانَ فِي أذُنَيْهِ وَقَرَأَ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۱۰

لکچہ | ددگتہ پہ دواہو غور وونکے | دروند والے دے | پس زیرے ورکوتہ دگتہ | دغذاب | دردناک | لکچہ چہ غور وونہ نے دراندہ وی۔ (نورے پیغمبر) د دردناک عذاب زیرے ورتہ ورکوتہ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

بیشک | ہفہ خلق چہ | ایمان لے راؤد | او عملونہ لے وکھل | نیک | ہفوی دِپارہ | باغونہ دی | بیشک | خوک چہ ایماندار دی | او دَنیکئی کارونہ کوی، | ہفوی لہ د عیش باغونہ

النَّعِيمِ ۝۱۱ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۝۱۲ وَهُوَ الْعَزِيزُ

د نعمت | ہمیشہ بہ وی دوی | پہ ہفہ کینے | وعدہ دہ | دالہ | ریشیتہ | اودے | غالب | تیار دی | چہ ہمیشہ بہ پہ کینے (خوشحال) اوسیری دا دالہ تعالیٰ پختہ وعدہ دہ | او ہفہ زبردست او د

الْحَكِيمُ ۝۱۳ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

حکمت والا دے | دگتہ پیداکھل | آسمانونہ | بے | دستن | تاسو دینی دا | حکمت نو غاونہ دے۔ | ہفہ آسمانونہ بے دستن ودرولی | دی | چہ تاسو پہ خیلہ وینے

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًۢا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ

دودہ وغور زول | پہ زمکہ کئے | غرونہ | چہ رنہ خوزی دا | پہ تاسو | او خوار کئے کول

فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَاتٍۢ عَظِيمٍۭ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا

پہ کئے | دہر قسم حناوس | اومونہ راووروں | لہ آسمان نہ | اوبہ | بیار از رعون کول مونہ

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۭ كَرِيمٍۭ ۚ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي

پہ کئے | دہر قسم | جوہے | بنے | دا (خو) | مخلوق دے | دالہ | پس تاسو ونبائی مائے

مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ الظَّالِمُونَ ۖ بَلِ الظَّالِمُونَ

چہ غہ | پید اکر دی | ہفہ (معبودانو) | چہ ددہ نہ سیوادی؟ | بلکہ | ظالمان

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍۭ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ

پہ شکارہ گراہی کئے دی | اوبیشک | مونہ ورکے وو | لقمان نہ | حکمت | چہ شکروکہ

لِلَّهِ ۖ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ

دالہ | اوخوک چہ | شکر کوی | نوبیشک | ہفہ شکر کوی | دخیل خان دپارہ | اوخوک | ناشکری کوی

فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۚ وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِبَنِيهِ ۖ

نوبیشک | اللہ | بے نیازہ | دتقریف لائی دے | اوہلہ چہ | دویل | لقمن | خیل خوئے نہ | اوہفہ

يَعِظُهُ ۖ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ

نصیت کو دودہ نہ | اے زماخویہ! | تہ شریک مہ نپسہ | دالہ سرہ | بیشک | شرک | ظلم دے

عَظِيمٌ ۚ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ

دیر لوئے | اومونہ حکم وکرو | انسان نہ | ددہ دپلار اومورپہ حقہ | وچت کرو دے | ددہ مور

وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ ۖ وَفَصَّلْهُ ۖ فِي عَامَيْنِ ۖ أَنْ اشْكُرْ لِي

ضعف پہ صغف باسن | اولہ تی نہ خلاصول ددہ | پہ دوو کالو کئے دی | داچہ شکروکہ | زما

سره پہ گپہہ کئے سنبال وسانلو اوبیا پہ دودہ کالہ کئے دے | دتی نہ خلاص کرو چہ لہ بندہ! | تہ زما ہم او د موریلار

۱۰

وقف النبی صلی اللہ علیہ وسلم

وَلَوْلَا إِلَهُكَ ۖ إِلَى الْمَصِيرِ ۚ وَإِنْ جَهْدَكَ عَلَى أَنْ تَشْرِكَ

او د خیل مورا ویلاں | هم زما طرفته واپس راتلل دی | او که چرے | کوشش کوی دوی په تا | په دے چه ته شریک مقرر کړے | هم شکر کو که اومانه په خاما پستنه راځے - او که چر دوی دواړه دریا بند دا زورواچوی چه ته ماسره بغیر

بِئِی مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ وَصَاحِبُهَا

ماسره | هغه غیز | چه نشته دے | تاته | د هغه | هغه علم | نو د دوی فرمانبرداری مه کو که | او خلق ساته د دوی سره | د هغه دلیل نه څوک شریک و مننه ، نو د هغوی دواړو خبره مه مننه او په دنیا کې هغوی سره

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۚ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ ۚ إِلَىٰ جَنَّةٍ

په دنیا کې | په ښه طریقه | او پیروی کو که | د لاس په | د هغه چا | چه رجوع کوی | طرف زمانه | بیا | ښه سلوک ساته ، او د هغه چا په لاسه روان و سیرید | چه ماته رجوع کوی ، بیا ستاسو

إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ ۚ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ يٰبَنِي

زما طرفته | ستاسو واپس راتلل دی | پس زه به وینایم تاسو | هغه چه | تاسو کول - | اے زما خوږه | د ټولو ماته واپس راتلل دی ، بیا به زه ستاسو د عملونو نه تاسو خبر کړم - (لقمان وویل) اے زما خوږه

إِنِّهَا إِن تَكُ مُثْقَلًا خَبَّةً ۖ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ

بیشکه (هغه علم) | که چرے وی | برابر | د دانه | د اوری | بیا وی | په یو کانری کې | که یو عمل د اوری د دانه هومره نرے وی - بیا هغه په یو کانری کې دننه پټ پروت وی

أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ ۖ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ

یا | په آسمانونو کې | یا | په زمکه کې | حاضر به کړی | هغه | الله | بیشکه | الله | یا په آسمانونو کې یا په زمکه کې دننه پټ وی نو الله تعالی به ئے را حاضر کړی - بیشکه الله تعالی ډیر

لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۚ يٰبَنِي ۖ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۚ وَامُرْ بِالْمَعْرُوفِ

باریک بین | خبردار دے | اے زما خوږه | قائم کړه | مونږ | او حکم کو که | د نیکۍ | باریک بین (او) با خبره دے - اے زما خوږه | مونږ کو که | او خلقونه د نیکۍ حکم ور کو که ،

وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصِدٌ ۚ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَلِك

او منځ کو که | له بدۍ نه | او صبر کو که | په هغه هغه | چه دررسی تاته | بیشکه | دا | او د بدۍ نه خلق منع کو که او چه کوم مصیبت دریا بند راشی نو په هغه صبر کو که - بیشکه دا ډیر

مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۚ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ ۚ وَلَا تَمْشِ

د همت | له کارونو نه د دے | ادمه تا واک | خپل مخ | له خلقونه | ادمه هغه | د همت کار دے - او خلقونه خپل مخ مه پړسوه ، او په زمکه

فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ

په زمکه کې | په غرور سره | بیشکه | الله | نه خوښوی | هر | مغرور سره | فخر کوونکے | باندې غاومه مه کړه - د الله تعالی غاومه فخر کوونکی خلق خوښ نه دی

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۖ إِنَّ

او ميانه روی کوه | په خپل تنگ کښه | او نېکته کړه | خپل آواز | بېشکه
او په خپل تنگ کښه اعتدال ساته | او په خپل آواز کښه نرمی پيدا کړه | بېشکه په

أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۚ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

په زيات بد | په آوازونو کښه | آواز | د خردې | ايا تاسو نه دي کتل | چه | الله
آوازونو کښه خراب آواز د خردې - ايا تاسو دانه وينئ چه الله تعالى

سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ ۖ وَأَسْبَغَ

په کار لگولی دی | تاسو د پاره | هغه څه | چه په آسمانو کښه دی | او هغه څه | چه په زمکه کښه دی | او د پوره کړ
د آسمانو او د زمکه ټول څيزونه ستاسو په خدمت باندې لگولی دی ، او تاسو ته

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَن

په تاسو | خپل نعمتونه | ښکاره | او پټه | او څه له خلقو نه | هغه څوک دی چه
خپل ښکاره او پټ نعمتونه پوره په پوره درکړي دی ، او څه خلق داسه دی چه د الله تعالى

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ۚ

په څوکي | د الله په حق له | بغير د علم نه | او بغير د هدايت نه | او بغير د روښانه کتاب نه
په حق له بغير د څه واقفيت نه او بغير د څه دليل نه او بغير د يو روښانه کتاب نه (تاسره) ځکه کوی

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا

او ځکه چه | دوئي له شئ | دوی ته | چه پيروی وکړئ | د هغه څه | چه نازل کړو | الله | (نو) دوی وايي
د هر څه چه ورته وويي له شئ چه د هغه حکمونو پيروی کوئ چه الله تعالى نازل کړی دی نو دا دواړي چه نه

بَلْ نَتَّبِعْ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ

بلکه | موږ به پيروی کوو | د هغه څه چه موندلی ځو موږ | په هغه باندې | خپل پلاران | آيا کړکه | شيطان
موږ خو به هم په هغه لاره باندې ځو په کومه چه موږ خپل پلاس نيکه روان موندلی دی اکړکه په دغه لاره باندې

يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۚ وَمَن يَسْلَمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ

بلي دوی | طرف د عذاب | د دوزخ ته | او څوک چه | متوجه کړی | خپل مخ | د الله طرف ته
شيطان ته د دوزخ انکار نه راوی ، او څوک چه خپل مخ الله تعالى ته وسپاري

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ

و دے | نیکو کاروی | نو بېشکه ده ونيوله | کړئ | مضبوطه | او الله طرف ته ځي
او په اخلاص نيکی کوی ، نو هغه مضبوطه کړئ ونيوله ، او اخر د ټولو کارونو

عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۚ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

آخير | د ټولو کارونو | او څوک چه کفر وکړی | نو غږن د نه کړی تا | د هغه انکار | زموږ طرف ته ځي | د دوی واپس را تلل
نجام الله تعالى څخه دے - او چا چه کفر غوږ کړو نو ته د هغه د کفر په وجه مه غږنه کيږه موږ ته به دوی ټول پستنه راځي

فَنَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۲۱﴾

بیابہ مونہ و نبیو دوی | خہ | عل و کړو دوی | بیشک الله | بشه پوهه ده | په ران | د سینو
نو مونہ به ورته خپل قول کارونه په گوته کوو | بیشک الله تعالی نه د زړه و نو پت رانم بشه معلوم ده

نَمَتَّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿۲۲﴾ وَلَكِنْ

مونہ به فائو و کړو دوی | لږه | بیابہ مونہ و شر و دوی | طرف د عذاب | سخت نه | او کړه چرے
مونہ به دوی له لږه شان موقع و کړو او بیا به یو سخت عذاب طرف ته را کړو | او کړه تر ترے نه

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

ته ټپوس و کړه له دوی | چه چا | پیداکړل | آسمانونه | اوزمکه | نو دوی به ضرور وواي | هم الله
ټپوس و کړه | چه دا آسمانونه اوزمکه چا پیداکړی دی ؟ نو په جواب کبه به وواي چه الله

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۳﴾ اللَّهُ مَا

دوايه | قول تعریفونه | الله لره دی | بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | هم د الله دی | خه چه
نوته ورته ووايه چه قول تعریفونه د الله لره کار دی خو په دوی کبه اکثر خلق نه پوهیږی | د آسمانونه او د

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۴﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا

په آسمانونه کبه | اوزمکه کبه دی | بیشک هم الله ده | بے نیازه | د حمد لائق | او کړه چر هغه خه
ز مکه هر خیزه د الله تعالی مال ده - بیشک چه الله تعالی بے نیازه د تعریفونو خاوند ده - او کړه د

فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ

چه په زمکه کبه دی | له اوند نه | قلمونه شی | او دریاه | سپاهی | چه مدد وکړی دد | له دے نه پس
زمکه په مخ باند دا قو له اوند قلمونه شی او سمندر سپاهی جوړه شی او د دے د مدد د پاره

سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۵﴾

آوو | دریابونه (نور) | (نوم به) خته نه شی | خبره | د الله | بیشک الله | دیر غالب | حکمت والا
او د سمندرونه نور راشی بیابهم د الله تعالی خبره خته نه شی | بیشک الله زبردست د حکمتو خاوند ده

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كُنُفُسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۲۶﴾

نه د پیداکول ستاسو | اونه لا پورنه کول ستاسو | مکر په شان دیوتن | بیشک الله | او ریدونک | لیدونک ده
ستاسو د قو په اول حل را پیداکول او بیا سرد و باره ژوند کول بالکل د اوی لکه د یوسه را پیداکول الله هر خبره اوری هر عمل

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

آیا تانه د کتلی | چه الله | داخلوی | شپه | په ورځ کبه | او داخلوی | ورځ | په شپه کبه
وینی کوری - آیا تانه معلومه نه ده چه الله تعالی شپه په ورځ کبه او ورځ په شپه کبه ورنه تناسبی ؟

وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

او دغه تابع کړی دی | نور | اوسپوړی مئی | هر یو | روان ده | تر موده | مقرره پوهه
او هم دغه نور اوسپوړی مئی په کار باند لکولی دی چه هر خیز به تر مقرره نیته پورے روان دی

وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۰﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ

دیشک الله | له هغه څه نه | چه تاسو کوی | خبردار د | ۱۰ | ځکه چه الله | هم دے دے برحق
والله تعالى ستاسو په تودو کارونو خبر دے - دا ځکه چه الله تعالى په خپله هستی کې په خپله کامل د

وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

او چه کوم غېر دهم | دوی بلی | سیواله د ځه | هغه باطل دی | او بیشک | هم الله دے | عالیشان
د دوی چه د الله تعالى نه سیوا د نوس چا بله کوی هغه قول باطل دی - او الله تعالى د هر څیز نه اوچت ډیر

لَكَبِيرٌ ﴿۳۱﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ

ډیرو لے | آیتانه د کتلی | چه کشتی | روانه دی | په دریاب کې | په فضل د الله
د دے آیت نه ویی چه هم د الله تعالى په فضل سره کشتی په دریاب کې چلیدی

لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۲﴾

او د وښای تاسو ته | خپله نځه | بیشک | په دے کې | نځه دی | د پاره دهر | صبر کوونکی | شکر کوونکی
په تاسو نه د خپل قدرت نځه وښای - بیشک چه په دے کې دهر صبر کوونکی او شکر کوونکی د پاره نځه پوځی

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ

او هر کله چه | پټ کړی دوی | چپه | په شان د ساین | نوبلی دوی الله | خالص کوونکی | د پاره د ځه
او هر کله چه (د سمندر) چپه د څپرونو په شان په دوی باند راوځیژی نو دوی ډیر په اخلاص سره د الله بلنه شروع

الَّذِينَ هُمْ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ

عبادت | بیا هر کله چه | نجات ورکړی دوی | د اوپه طرف ته | نو د ځه له دوی نه | په اعتدال وی
کوی | خو چه هغه د اوپه طرف ته را خلاص کړی نو ډیر لږ خلق په کې په اعتدال پاته کیدی

وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿۳۳﴾ يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا

او انکار نه کوی | زموږ د آیتونو | مکر | د عده ماتوونکي | ناشکر گزاس | اے خلقو! | ویریدی
او زموږ د آیتونو نه خو هغه خلق انکار کوی چه بے لوظه ناشکره وی - اے خلقو! د خپل رب د عذاب

رَبِّكُمْ وَاحْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ

له رب خپل نه | او ویره کوی | له هغه ورځ نه | چه | په کار به رانه شی | د خپل ځوے | او نه (څوک) ځوے
نه ویره کوی | او د هغه ورځ نه | ویریدی چه یو پلاس به د خپل ځوے بدل ورکولې نه شی | او نه به یو ځوے د

هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ

به په کار راځی | د خپل پلاس | د ځه غېز | بیشک | وعده د الله | ښه تیاده | پس دوکه درنه کړی تاسو | ژوند
خپل پلاس څه په کار راشی - بیشک د الله تعالى وعده رښتینه ده | پس د دنیا ژوند مو په دوکه کې

الدُّنْيَا وَقَدْ لَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿۳۴﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ

د دنیا | او دوکه درنه کړی تاسو نه | د الله په عقل | دوکه ورکونکي (شیطان) | بیشک الله | هم د ځه سره دے | علم
وانه چوی او نه دوکه باز شیطان مو د الله تعالى په عقل په دوکه کې واچوی - بیشک هم الله تعالى ته د قیامت

السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي

دقیامت | اودے نازلوی | باران | اویوہیری | یہ ہفتہ چہ پہ خینو دھاملو کبھی دی | اوند پوہیری
علم دے | اودھ ہفتہ باران دروی | اودھ ہفتہ درحم دنتہ (ماشوم) پیڑنی - اوہیچا تہ معلومہ

نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ

ہیچ کس چہ | خہ بہ | کوی ہفتہ | صبا لہ | اوند | پوہیری | ہیچ کس چہ | یہ کومہ زمکہ بہ
نہ دے چہ صبا بہ خہ کوی ؟ | اوہیچا تہ معلومہ نہ دے | چہ کوم | خاے بہ مہر

تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

ہفتہ مری | بیشک اللہ | پوہہ | خبردار دے
کیری - بیشک اللہ تعالیٰ تہ ہفتہ معلوم دی یہ ہفتہ خبر دے

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَتِلْكَ رُكُوعَاتُ

سورۃ سجدة پہ مکہ کہے نازل شو | (شروع) داللہ پہ نوم چہ نو مہر با پیر زیارحم کو نکے دے | پہ دے کہے ۳۰ آیتونہ او ۳ رکوع
داللہ پہ نوم شروع کوم چہ نو مہر با پیر زیارحم خاوند دے

الْمَلَأَ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

الْمَلَأَ | نازلوں دے | کتاب | ہیچ شک نشتہ | پہ دے کہے | لہ طرفہ درب | دعالمونہ دے -
الف، لام، میم - دارانازل شو کتاب دے چہ ہیچ شک پہ کہے نشتہ ، درب العلین د طرف نہ راغلے دے -

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

آبادوی وائی چہ | ناد خانہ جوہر کہے دے | نا، بلکہ | دا | رستیا دے | ستادرب لہ طرفہ نہ
آبادا خلق وائی چہ پیغمبر دا کتاب د خانہ جوہر کہے دے - نہ ؛ بلکہ داستادرب لہ طرف نہ یہ حقہ راغلے دے -

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

دبارہ دیکھ ویرکتہ | ہفتہ خلق | چہ نہ دے راغلے دوئی تہ | خوک ویرونکے | لہ تانہ وراں | دبارہ دیکھ دوی
چہ نہ پیرے ہفتہ قوم و ویروے چہ لہ تانہ وراں ورنہ ہیچوک ویرونکے تہ دے راغلے ، شاید چہ دوئی تہ

يَهْتَدُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

لام، بیامومی | (ہم) اللہ دے | چاچہ | پیدا کرل | آسمانونہ | اوزمکہ | اوقہ چہ دے دوارو پہ پیڑنی
سمہ لام، روان شی - اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ آسمانونہ اوزمکہ او دے دوارو ترمینحہ خیزونہ

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ

پہ شپرو | درخو کہے | بیا | دے قائم شو | پہ عرش باند | نشتہ تاسولہ | بے لہ دے نہ
تے پہ شپرو درخو کہے پیدا کرل ، بیا چہ عرش باند قائم شو ، دہفتہ نہ سیوا ستاسونہ خوک ملد کہ

مِنْ دُونِي وَلَا شَفِيعٌ إِلَّا تَدْعُوكُمْ ۝ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

خوک دوست | اوند | سفارش کو نکے | نو آ یا تاسو غور نہ کوئی | دے انتظام کوی | دے نو کاردہ
نشتہ | اوند | سفارشی | نو آ یا تاسو دے نہ سبق نہ اخلائی ، ہفتہ آسمان نہ ترمز کہ پورے

مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
 له آسمان نه | طرف د زمكه نه | بيا پورته خيڙي | د دۀ طرف نه | په يوه ورځ كې
 د هـ كار بند و بست كوي - بيا هر يو كار به د هغه حضور ته پيش كيږي ، په يوه داسه ورځ كې
 كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝ ذَلِكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ
 چه مقدار د هغه دے | يوزر | كاله | په هغه حساب | چه تاسو شميري | هم دا دے | چه عالم دے | په پستو
 چه د هغه مقدار به ستاسو د حساب مطابق پوره تر كاله وي - هم دا الله دے چه په پتو او په ښكاره
 وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
 او په ښكاره (خيزونو) | زبردست دے | رحم كوونكې دے | هغه چا چه | ښه دے جوړ كړو | هر خيز | چه دۀ پيدا كړو
 نو ځي د و عالم دے زبردست او مهربان دے - هر شے چه دے جوړ كړې دى نو ځي د پيښه (او محكم) دے جوړ كړې دى
 وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ
 او د انسان پيدا ائش دے د خاور دے نه شروع كړې دے - بيا د هغه نسل دے د خور شوو (او) د بيقدره
 مِنْ مَّاءٍ صَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ
 د اوبو | حقير ونه | بيا دے درست كړ دے | او پوكې و هله | په دۀ كې | له خپل روح نه | او پيدا كړل
 د اوبو نه د وچولو - بيا د هغه اندامونه روح كړل او په كې دے د خپل (طرف نه) روح پوكې و هله - او تاسوله
 لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۝ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا
 تاسوله | غوږونه | او سترگې | او ذهنونه | (مگر) د پير | تاسو شكر كوئ | او دوى وائى
 دے غوږونه ، سترگې او ذهنونه دركول ، مگر تاسو د پير ښه شكر ادا كوي - او دوى وائى
 عَٰذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ ۝ عَٰثَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ بَلْ هُمْ
 آيا هر كه چه ورځ شومونږ | په زمكه كې | نو آيا مونږ به | د نوى سره پيدا كيږو ؟ | (نا) بلكه | دوى (خو)
 چه هر كه مونږ په زمكه كې ختم شو نو آيا مونږ به بيا د نوى سره را ژوندى كيږو ؟ خبره داده چه
 بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝ قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ
 د ملاقات نه | د رب خپل | منكر دى | دوايه | قبض كوي روح ستاسو | فرشته | د مرگ
 دا خلق د خپل رب د ملاقات نه منكر دى - (اے پيغمبره!) ووايه ، چه ملك الموت چه په تاسو مقرر دے
 الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ
 كوم چه | مقرر كړ شوي دے | په تاسو | بيا به | تاسو د خپل رب طرف ته | واپس كولى شئ | او كې دوي دے | كوم وخت چه گناهكارانوبه
 ستاسو روڼه به قبض كوي نو بيا به خپل رب ته واپس كولى شئ او كاش! ته هغه مجرمان وويي چه هغوى به
 نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۝ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا
 تپت كړې دى | خپل سر ونه | د خپل رب په وړاندې | اے زموږ د ربه ! | مونږه وليدل | او مونږه اوريدل
 خپل خدا دے ته سر ونه تپت نيولې (او دوائى به) اے زموږ د ربه ! اوس زموږ سترگې او غوږونه پرانسته شول

فَأَنجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿۱۷﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا

پس واپس ولیزه مونږ | چه مونږ وکړو | نیک عمل | بیشکه مونږ | نیک کړونکي یو | او که پچرے | غوښته د مونږ | نو ورکړه به وومو
نو واپس مودنیا ته ولیزه | چه مونږ نیک عمل وکړو | زموږ اوس یقین وشو او که مونږ ته منظور وے نو هر چا ته به مو

كُلِّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلِكَنَّ

هر کس ته | د دے هدایت | اولیکن | ثابت شوی ده | خبره | زمانه طرف نه | چه زه به خاځای کړم
خپله لار ورکړه وای | خو زمانه طرف نه | دا خبره فیصله شوې ده | چه دوزخ به د (ید کارو) پیریا نو او

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۸﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ

دوزخ | له پیریا نو | او انسانانو | ټولو ته | پس وځنئ | په بدله څه | چه تاسو هیر کړد
او بنیاد مو دواړو نه | د کوم | نو اوس (د خپل عمل) خوند وځنئ | ځکه چه د دے

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ

ملاقات | د دے ورځه خپله | بیشکه مونږ | هیر کړئ تاسو | او وځنئ تاسو | عذاب | د همیشه
ورځه راتگ مو هیر کړه دو - نن مونږ تاسو هیر کړئ | او د خپلو عملونو په بدل کښه د همیشه

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا

په بدله د هغه څه | چه تاسو به کول | بیشکه چه | ایمان راوړی | په آیتونو زموږ | هغه خلق چه | هر که
عذاب خوندوند وځنئ - زموږ په آیتونو باند هغه څوک ایمان راوړی چه څه وقت

ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا

نصیحت کولے شی دوی | په هغه | نو پر یوزی دوی | سجده کوونکي | او | پاکیزگی بیانی
ورته یادولے شی | نو په سجده کښه پر یوزی | او د خپل رب حمد او

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۰﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبَهُمْ

په حمد سره | د خپل رب | او دوی | کبر نه کوی | جداوی | اړخونه د دوی
شنا وائی | او هغوی تکبر نه کوی - د هغوی اړخونه د خوب د ځایونو

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ

له خواب ځایونو ته | دوی بلی | خپل رب | په ویره | او په امید | اوله هغه څه نه | چه مونږ روزی ورکړو ته
نه په دده وی او خپل رب ته د ویره او امید دواړو تر میخه دعا کوی او څه چه مونږ هغوی ته ورکړی

يُنْفِقُونَ ﴿۲۱﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ

خرڅ کوی | پس ند دے پوهه | هیڅ نفس | په هغه څه | چه پټ مقرر شو ده | د دوی پاره | له بڼوالی | دسترکونه
دی د هغه نه خرڅ کوی | نو هیڅا ته معلومه نه ده چه د هغه پاره په غیبو کښه دسترکودنوالی غومره ډیر سامان

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ

بدله | د هغه (مردن) | چه دوی به کول - | آیا هغه څوک | چه وی | مؤمن | په شان د هغه چا دے
سنبال پروت د دغه د هغوی د خپلو عملونو بدله ده - آیا څوک چه مومن وی هغه به هم د فاسق په شان (وگڼلے)

فَاسْقَاطَ لَا يَسْتَوْنَ ۝۱۸۝ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چہ فاسق وی؟ نہ برابر سیدی | ہفہ خلق چہ | ایمانے راؤرو | او عملونے وکول | نیک
شی؟ دوی ہیچرے برابر کیدے نہ شی۔ چاہے ایمان راؤرو | او نیک کارونے وکول،

فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا ۖ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۹۝ وَأَمَّا الَّذِينَ

پس دوی پارہ | باغونہ دی | آوسید لو | میلستیا | پہ بدلہ دھنے کینے | چہ دوی بہ کول | او ہفہ خلق چہ
دھغوی آوسید وک پارہ بہ باغونہ وی دا بہ میلستیا وی دھغوی دھغونو پہ بدلہ کینے۔ او خوک چہ فاسقات

فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا

نافرمان وڈ | پس حائے ددوی | دوزخ دے | ہرکہ چہ | دوی ارادہ وکری | چہ دوی وئی | لہ ہفہ نہ | نو بیرتہ بہ غور وکری
پلے شول نو دھغوی تیکا وڈ نہ اوس دے۔ ہرکہ چہ ترے نہ بہرہ وتل غواری نو پستہ نہ پہ کینے و غور وکری

فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۲۰

پہ ہفہ کینے | اوڈ بہ ویکل شی | دوی نہ | چہ وکلی (مزه) | د عذاب | د دوزخ | ہفہ | کوم چہ بہ تاسو | دروغ گنہو۔
شی اوورہ بہ وویک شی چہ اوس دھفہ دوزخ د عذاب خون وکلی چہ تاسو بہ دروغ گنہو۔

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

اومون بہ خاما وک و دوی نہ | حق عذاب | د نزدی د دنیا | د لوی عذاب نہ وپاند | د پارہ دیک چہ دوی
اومون بہ ورلہ دھفہ لوی عذاب نہ وپاند دلہ نزدی سزاہم ورکرو شاید چہ دوی (حق لارہ)

يَرْجِعُونَ ۝۲۱۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ

بیرتہ راوگرئی | او خوک | زیات ظالم کے | لہ ہفہ چانہ | کوم تہ نصیحت وکشتو | د چیل رب پہ آیتون | بیا | ہفہ مخ وادرو
واپس شی۔ او دھفہ چانہ بل غنہ ظالم خوک کیک شی چہ د چیل رب آیتونہ ورنہ ریا دکرہ شی او دکرے نہ بیاہم

عَنهَا ۖ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ۝۲۲۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

لہ ہفہ نہ | بیشک مونی | لہ مجرمانونہ | انتقام اخستو کیو | او بیشک | مونی وک دود | موسیٰ نہ | کتاب
مخ وادوی؟ مونی بہ خاما د مجرمانو نہ بدلہ اخلو۔ اومونی موسیٰ نہ کتاب (تورات) وک دود، نو

فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۲۳۝

پس مہ | کیر نہ | بہ شک کینے | لہ ملاوید و دد نہ | اومونی وک دود | ہدایت | د بنی اسرائیل و پارہ
تہ د اللہ تعالیٰ سرہ پہ ملاقات کینے ہیچ شک مہ کوہ او ہفہ مود بنی اسرائیل و پارہ د ہدایت سبب گنہو و

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِمَّةً يَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَ

اوجوہ کول مونی | لہ دوی نہ | پیشوایان | چہ سمہ لاسیہ نبود | زمون بہ حکم | ہرکہ چہ | دوی صبر وکرو
او پہ ہغوی کینے مونور چہ پیشوایان پیدا کری و چہ زمون بہ حکم پنے خلقوتہ سمہ لاسیہ نبود | حکم چہ غی نیکان صبر کولو۔

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝۲۴۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ

اوڈو دوی | چہ زمون بہ آیتون پہ | یقین کولو | بیشک | ستار بہ | فیصلہ وکری | د دوی پہ مینہ کینے | پہ ورخ د قیامت
اوز مونی پہ آیتون بہ یقین کولو۔ بیشک چہ ستار بہ پہ خیلہ د قیامت پہ ورخ د دوی تر مینہ پہ اختلاف

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَفُونَ ﴿٧٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ

پہ ہفتہ شہر کئے | دوی بہ پہ ہفتے کئے اختلاف کو | آیا رہنمائی و نہ کرہ | ددوی (دے خبرے پہ) | چہ قومرہ
خبرو کئے فیصلہ کو - | آیا دوی ددے خبرے نہ ہم سبق و نہ خستلو چہ مونر ددوی

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ

موتو ھلاک کرل | لہ دوئی نہ وہانند | قومونہ | چہ دوئی روان وی | ددوئی پہ کورونو کئے | بیشک
 نہ وہانند | قومونہ ھلاک کرل | دی چہ (نن) دوئی دھوئی پہ کورونو کئے | تگ رائگ کوئی بشک

لَا يَتَّبِعُ أَقْلًا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ

دے دے کہے | خجے دی | پس آیا دوئی نہ اوری ؟ | آیا نہ دی کتلی دوی | چہ مونہ | روانو | اوبہ
دکھنے لوئے خجے دی | نہ آیا نہ اوری ؟ | آیا نہ دی کتلی دوی | چہ مونہ | اوبہ |

لِی الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنَخْرُجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ

ہر طرف دیکھ | بے گیاتہ | بیامونہ راؤ باسو | پیکسہ | فصل | چھوڑی | لہ دے نہ | تاروی ددوی

اَنفُسُهُمْ ۖ اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَيَقُولُوا لَوْلَا اَنزَلْنَا عَلٰى قَارُونَ اٰيَةً مِّمَّا يَزْعُمُ

الفصل ۱۴۰ | اقلایصبرون | و یقولون می | هذا | الفرح | ان | لنتم |
دوی په خپله (هم) | نو آیا دوی نه کوری | او د دوی وائی | کله به وی | ۱۵ | فیصله | که چېرې یی تاسو

۹ اودوی وائی کُ تاسو رښتیني بي بي نو (وېسا يې چه) دا (آخري) فیصله

مَدِينَةٍ ۚ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

کله وی ؟ ورته ووايه چه د فیصل په ورځ په کافرانو ته ایمان راوړل هیڅ قانده نه ورکوی او نه په ورته

ظُرُونِ ٢٩) فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

مہلت و ریکارڈ شی نوٹ، دووی دینا خیال مہ سائے اور (حق غلبے) انتظار کو، دووی ہم (نگیادی) انتظار کو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَسَعَرُ رُكُوعًا

حزبِ پیہ مدینہ کے نازلِ ثغوابہ (شروع) دَا اَللّٰہِ بِہ نُوْم چہ لوئے مہربا دِیرِ زیات رَم کووئے ۱۰۰ آیتہ ۱۰۰ رُکوع ۱۰۰

مَا النَّبِيُّ اَتَىٰ اللَّهَ وَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرَ وَالْاُفْقُطُ

نَبِيٌّ! وَيَرْيَدُ | ذَا اللَّهَ نَهْ | اَوْ فَرمانبرداری مذکور | ذَا كَافِرَانِ | اَوْ منافقانِ |

بني! انه تعالى نه ويره كولا او ذاكفرناو و منافقانو خلقو خبرلا مه منه - بيشكه الله تع

كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

دے | یہ ہفتہ | تاسوے کوئی | خبردار | او توکل کوہ | یہ اللہ | او کافی | اللہ
ستاسو پہ کارونو نیہ خبر دے - او پہ اللہ تعالیٰ توکل ساتھ ، او ہم اللہ تعالیٰ کافی

وَكَيْلًا ۚ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ

کار ساز | ندی جوہری | اللہ | دھڑ سہری | دودہ زہونہ | ددہ پہ سینہ کے | اونہ دی جوہری
کار ساز دے - اللہ تعالیٰ دھبچا پہ سینہ کے دودہ زہونہ نہ دی - ایسی ، او تاسو چہ کومو نیہ

اَزْوَاجِكُمْ اِلٰى تَظْهَرُونَ مِنْهُمْ اَمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ

ستاسو نیہ | ہفتہ نیہ | چہ ظہار کوئی تاسو | دھڑی سرہ | میانہ ستاسو | اونہ دی جوہری | ستاسو نیہ
سرہ ظہار کوئی نو ہفتہ ستاسو میانہ دے کرے نہ دی - اونہ ستاسو پہ خامونیوی ہلکان

اَبْنَاءَكُمْ ۚ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي

ستاسو خامن | داستاسو خبرہ دے | ستاسو دھڑ | او اللہ | وائی | حقہ خبرہ | او دے بنائی
یہ رہتی | ستاسو خامن کرے دی | داخو ستاسو دھڑ خبرے دی او اللہ حقہ خبرہ کوئی او ہم ہفتہ دے چہ

السَّبِيلَ ۚ اَدْعَوْهُمْ لِاَبَائِهِمْ ۚ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ اِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْا

لا سرا | بلئی دوی | ددوی دھڑانو پہ نسبت | دانہ ہمہ خبرہ دے | یہ نزد د اللہ | بیکہ چرس نہ پینتی تاسو
سمہ لا بنائی دھہلکان دھیلوسکہ پلارانو پہ نومونو بلئی دا خبرہ د اللہ پہ نزد دیرہ د انصاف دے ، نوکہ تاسوے پلارن

اَبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

پلارن ددوی | نو ہفتہ ورونہ دی ستاسو | یہ دین کے | او ستاسو دوستان دی | او نشہ دے | یہ تاسو باند | ہیہ گناہ
نہ پینتی ، نو ہفتی ستاسو دینی ورونہ او دوستان دی - او چہ پہ دے کے درنہ غلطی وشی

فِيْمَا اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۚ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُوْرًا

پہ دے | چہ تاسو غلطی و کرے | اولیکن ہفتہ | چہ الادہ و کرہ | زہونو ستاسو | او دے اللہ | بخنبو کے
نو ہیہ گناہ دریانہ نشہ - خوہن | گناہ پہ دے دے چہ غلط تاسو دے پہ ارادہ سرہ و کرے او اللہ بخنبو کے

رَحِيْمًا ۚ النَّبِيُّ اَوَّلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ ۚ وَاَزْوَاجُهُ

مہربان | پیغمبر | زیات حق لری | یہ مؤمنانو باند | ددوی دھڑانو نہ | او پیغمبر بیبیانے
مہربان دے - نبی یہ مؤمنانو باند دھڑی دھیلو خامونو نہ ہم زیات حق لری ، او ددہ بیبیانے د

اَمَّهَاتُهُمْ ۖ وَاَوْلُوا الْاَرْحَامَ ۚ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ ۚ فِيْ كِتَابِ اللّٰهِ

ددوی میانہ دے دی | اور شہ دار | غے ددوی چیر نزد دی لہ خونہ | د اللہ پہ کتاب کے
مسلمانانو میانہ دے دی - او خیل خیلوان د اللہ تعالیٰ پہ کتاب کے د نور (عامو) مسلمانانو او مہاجرو

مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ اِلَّا اَنْ تَفْعَلُوْا اِلٰى اَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوْفًا

لہ مؤمنانو | او مہاجرونہ | مگر داچہ تاسو کوئی | دھیلو دوستانو سرہ | غے نیکی
یہ مقابلہ کے زیات تعلق لری ، خوہن | اکہ تاسو خیلو دوستانو سرہ غے نیک سلوک کوں غواڑی نوکے لے شے

كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَاذْخَرْنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِيثَاقَهُمْ

دے ۱ | پہ کتاب کے | لیکل شویے | اوہر کھچہ مونہ واخستلہ | لہ پیغبرانو نہ | وعدہ ددوی
داخیرہ پہ لوچ محفوظ کئے لیکل شویے پرتہ ۵۵ - ادھقہ وخت چہ مونہ دَ نَدو پیغبرانو نہ وعدہ واخستہ

وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

اولہ تانہ | اولہ نوح نہ | او ابراہیم نہ | او موسیٰ نہ | او عیسیٰ نہ | خوتہ دمربہ نہ
اوستانہ ہم او نوح | او ابراہیم | او موسیٰ | او عیسیٰ | خوتہ دمربہ نہ ہم

وَآخَرْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ لَيْسَ لَهُ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ

او واخستلہ مونہ | لہ ددوی نہ | وعدہ | پختہ | چہ تپوس وکری اللہ | لہ رشتیا ویونکونہ | ددوی دَ رشتیا ویونکونہ
او ددوی تو لونہ مونہ پوخ لوط واخستلو ، چہ اللہ دَ رشتیا ویونکونہ دخیل رشتیا تعلیم پہ حقہ تحقیق وکری

وَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا

او ددہ تیار کئے | کافرانو دَ پارہ | عذاب | دردناک | اے ایمان والو! | یاد کری
او ددہ کافرانو دَ پارہ دردناک عذاب تیار سالتلہ دے - اے مؤمنانو! دَ اللہ تعالیٰ دا احسان

نِعْمَةً اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا

نعمت | دَ اللہ | پہ تاسو باندی | ہر کھچہ | راغللے تاسو تہ | لیکرے | پس راؤ لبر لو مونہ | پہ ہفوی باندی | باد
را یا د کئی ہر کھچہ | دَ غزوہ خندق پہ موقع | پہ تاسو باندی | لیکرے راوختلے | نو مونہ پرے | یوہ سیدی راوستلہ

وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۝ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

اول لیکرے | چہ نہ لیدے | تاسو ہفہ | او دے اللہ | پہ ہفہ ختہ | چہ تاسو کوی | بیتا
او ددہ (غیبی) لیکرے مورا اول لبرے چہ تاسو نہ لیدے او اللہ تعالیٰ لیدل ختہ چہ تاسو کول -

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ

ہن کھچہ راغلل دوی پہ تاسو | ستاسو د پاسہ نہ | او دَ لاندی نہ | ستاسو | اوہر کھچہ وازے پاشو | سترے
ختہ وخت چہ ہفوی ستاسو د برہ طرف نہ او ستاسو د لاندی طرف نہ پہ تاسو راوختلے او (لہ دیرے نہ) ستاسو سترے وازے

وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۝

او ورسیدل | زہونہ | خلق تہ | او تاسو کمان کولو | دَ اللہ پہ حقہ | گمانونہ (مختلف)
پاتے شویے او زہونہ مونہ تہ راغلل ، او تاسو پہ اللہ تعالیٰ باندی رنگ رنگ گمانونہ شروع کول -

هَذَا لَكَ آيَاتُ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَزُلْزَلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ۝ وَإِذْ يَقُولُ

دغہ ملے کئے | آزمینیت وکھے شو | دَ مونانو | او جہر قوے شول دے | پہ جہر قو | سخت سترے | اوہر کھچہ وونیل
پہ دغہ موقع باندی مسلمانانو پورہ آزمینیت وکھے شو او پہ زورہ زورہ و جہر قوے شول - ادھقہ وخت چہ

الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ

منافقانو | ادھقہ خلقو | چہ پہ زہونہ دھفوی کئے | بیماری دہ | چہ نہ دہ کھے وعدہ مونہ سرتا اللہ | او ددہ رسول
منافقانو ادھقہ کسانو چہ پہ زہونہ کئے بیماری دہ داوینا کولہ چہ مونہ سترہ خوا اللہ او دھقہ رسول پہ لوط کئے

اَلْاَعْدُوْرَآ ۝ وَاِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَٰهٰذَا يَثْرَبٌ

مكر فريب | او هلكه چه | دوئيل | يوه دے | له دوى نه | اے د مدینه والو! فريب كړے دے - اوڅه وخت چه يوٲولى ووئيل د دوى څخه چه اے د مدینه خلكو!

لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ

هيڅ ځله نشته | تاسو د پاره | پس بيرته وگرځئ | او اجازت غواړي | يوه ډله | له دوى نه | له پيغمبر نه تاسو د دين مقابل ته نه شئ ټيټكيښ نو پسته لاي شئ - او يوٲولى د پيغمبر نه (دواپسئ) اجازت غوښتلو، دا ځه وئيل

يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بَيُوْتَنَا عَوْرَةٌ ۭ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۭ اِنْ يُرِيْدُوْنَ

دوى وائى | چه بيشكه كورونه زموږ | محفوظ نه دي | اونه دي هغه | غير محفوظ | نه غواړي دوى چه زموږ كورونه په ډاكه پراته دي - حالانكه هغه په ډاكه نه وو خودوى صرف د تيبته

اَلْاَفْرَارَآ ۝ وَلَوْ دَخَلْتَ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سِرَّوْا

مكر تيبسته | او كه چر داخلى شئ | په دوى باندي | له اطرافو دے (مدښه) نه | بيا | دوى ته دويل شئ زو كودر لټولو، او كه چر د مدینه د غاړو نه پرته څوك راښوئى او دوى ته د فساد جوړولو

اَلْفِتْنَةَ لَا تَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَا اِلَّا يَسِيْرًا ۝

د فساد د پاره | نو (خوړا) به راشي | او درنگ به تير نه كړي | په دے كنه | مكر | لږ وينا وكړي نو په هغه په (په منډه) ورشي او په دغه كورونو كنه به ډير لږ (ناست) پاتې شئ

وَلَقَدْ كَانُوْا عٰهَدُوْا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْتُوْنَ اَلْاَدْبَارَ

او بيشكه | دوى وعده كړې وه | الله سره | له دے نه وړاندي | چه دوى به نه كړوى | شا او حال دا دے چه هم دے خلكو دا ول نه الله تعالى سره دا وعده كړې وه چه دوى به تيبسته نه كوي

وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْئُوْلًا ۝ قُلْ لَّنْ يَنْفَعَكُمْ اَلْفَرَارُ

اوده | وعده | د الله | چه پوښته به شئ | ووايه | هيڅ كله به فائده درنه كړي تاسو | تيبسته او د الله تعالى سره شوى وعده خو خا مخا پوښته شئ - نه ورته ووايه چه تيبسته هيڅ فائده نه شئ دركول

اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذَا لَاتَمْتَحُوْنَ

كه چر وټيټئ تاسو | له مرك نه | يا د قتل كيدونه | او دغه وخت به | تاسو ته موټم ملاونه شئ كه تاسو د مرك يا د قتل نه تيبئئ او په دغه (تيبسته) كنه به فائده او چته نه كړې شئ

اِلَّا قَلِيْلًا ۝ قُلْ مَن ذَا الَّذِى يَعْصِيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ

مكر لږه | ووايه | څوك دے | هغه كس چه | بچ كړي تاسو | د الله نه | كه چر هغه غواړي خو لږه - نه ورته ووايه چه څوك دى چه د الله تعالى نه به تاسو بچ كړي كه چر دے

بِكُمْ سُوْءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۭ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ

تاسو ته | تكليف رسول | يا | وغواړي | په تاسو باندي | مهرباني كول | او دوى به نه بيا موى | ځان د پاره تاسو ته تكليف دركول وغواړي ياكه په تاسو مهرباني كول وغواړي (نو څوك د منع كوله شئ)؟ او دوى د الله تعالى نه پيغمبر

مَنْ دُونَ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ

سیوا | خدا | نہ | خوک دوست | او نہ خوک مددگار | بیشک پیڑنی | الله

الْمُخَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا

منع کوئی | له تاسو نه | او (هغه) وائی | خپلو وروڼو ته | چه راشی | زموږ طرف ته

وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ أَشَحَّةٌ عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا

اونه راځي دوی | جنگ ته | مگر | لږ | شومان دی | ستاسو په حق کې | پس هرکله

جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ

راځي | ویره | نوته ویني دوی | چه کوری دوی | ستا طرف ته | چه کړی | ددوی سترګې

كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ

په شان دهغه چا | چه هوش راغلی | په هغه | د مرګ | بیا هرکله چه | لاهه شی | ویره

سَلَفُوكُمْ بِالْأَسْنَةِٰ جَدًا ۖ أَشَحَّةٌ عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ

نودګي هغه درکوي تاسو | په ژبو | تېز ورسره | شومتیا کوونکي | په مال | هم دا خلق دی

لَمْ يُؤْمِنُوا فَاحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۖ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

چه ایمان نه کړل | نوضائع کړل | الله | عملونه ددوی | اوده | دا (خبره) | الله ته

يَسِيرًا ۝ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يُذْهِبُوا ۖ وَإِنْ يَأْتِ

آسانه | دوی خیال کوی | چه لښکرې | (لا) تلې نه دی | او که چرې راشی

الْأَحْزَابَ يَوَدُّوْنَ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ

لښکرې | نو آرزو په کوی دوی | چه کاش دوی | بهر وتلی وای | په کلونې | دوی ټپوس کول

عَنْ أَثْبَاتٍ كُمْ وَكَوْكَانُوا فِيكُمْ ۖ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝

ستاسو د خبرو نو | او که چرې دوی | په تاسو کې (موجود) | نو دوی په نه جنگیدل (د خبره) | مگر | بیرک

حال احوال ټپوسونه کوی، او که چرې دوی تاسره هم وی نو په جنگ کې به ویره که حصه اخلي

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن

بیشک | وہ | تاسو پاره | (پہ ذات کے رسول اللہ کے | نمونہ | بنیہ | دپارہ دھنہ چا
(مسلمانوں) تاسو پاره | (پہ دے سخت حالات کے) رسول اللہ پہ ذات کے بنیہ نمونہ موجود ہے دے

كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ وَ

چہ امید لری | ذالہ | او دورے | ذ آخرت | او یادوی اللہ | دیر | او
خقلوہ چہ ذالہ نہ او قیامت دورے نہ دیریری | او اللہ تعالیٰ دیر دیر یادوی - اوغہ

لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ

مہلکہ چہ | ولیدے | مؤمنانو | لبیکرے | نو دوی ووئیل | دادی ہفہغہ | چہ وعدے کرے وہ مؤمنان اللہ
وخت چہ مؤمنانو دغہ لبیکرے ولیدے نو وئے وئیل دا خو ہفہ (موقع) دے دکرے چہ اللہ تعالیٰ او

وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا

او ددے رسول | اور بنیہ وئیل وئو | اللہ | او ددے رسول | اوزیات نہ کرو پہ دوی کے (خہ نور) سیا
ددے رسول مؤمن سرہ دواند نہ وعدہ کرے وہ او اللہ ددے رسول بنیہ وئیل وئو او (دکارو خط) ددوی ایمان

إِيمَانًا ۖ وَتَسْلِيمًا ۚ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا

دایمان | او فرما برداری نہ | پہ مؤمنانو کے (دیر) | ہفہ سوری دی | چہ بنیہ کپل | ہفہ غہ
اواماعت نور زیات کرو - پہ مؤمنانو کے دے دے دی | چہ ذ اللہ تعالیٰ سرہ نے خپل

عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ

چہ وعدے کرے وہ | اللہ سرہ | پہ ہفہ | بیاخنے دوی نہ | ہفہ دی | چہ پورہ کرے | خپل اقرار
لوظ پہ رشتیا پورہ کرے | نو چا خو خپلہ منبیتہ پورہ کرے

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۚ لِيَجْزِيَ اللَّهُ

اوخنے دوی نہ | ہفہ خوک دی چہ انتظار کو | او بدلے نہ کرو | خہ بدلول | دپارہ دے چہ بدلہ وکری | اللہ
او خوک لا د وخت انتظار کو | او دوی (پہ خپلہ رویہ کے) ذرہ قدرلہ بدل نہ شول دا واقعہ ملکہ وشنوہ

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ

رشتینی خلقوتہ | پہ رشتیا ددوی | او عذاب وکری | منافقانوتہ | کہ چرے | ہفہ وغوی
چہ اللہ رشتینو مسلمانوتہ ددوی د رشتیا وجر وکری او منافقانوتہ کہ چرے وغوی توسزا وکری یا د هغوی

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۚ وَرَدَّ اللَّهُ

یا توبہ قبولہ کری | ددوی | بیشک اللہ | دے | بخشنو کے | مہربان | او واپس کرل | اللہ
توبہ قبولہ کری | بیشک اللہ تعالیٰ | بخشنو کے مہربان دے - او اللہ تعالیٰ کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَىٰ اللَّهُ

ہفہ کرم چہ | کافران دی | ددوی دغے سرہ | چہ حاصلہ نہ شو دوی (خہ) بیشک | او کافی شو | اللہ | مؤمنانو پاره
دقہرہ دکر واپس کرل او د هغوی ہیتر مراد پورہ نہ شو - او ہم اللہ تعالیٰ مؤمنانو پاره پہ جنگ کے

الْقِتَالُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝۲۵ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ

پہ جنگ کئے | اودے | اللہ | چیر طاقتور | غالب | اونیکنے لے را کو زکرل | ہفہ کسان | چہ | مددے کہے وو کوئی

مَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

لہ | اہل کتابو نہ | ددوی لہ کلا کانو نہ | او لے چولو | ددوی پہ زہونو کئے | رعب

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۲۶ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ

یوہ چلہ | تاسو وژلہ | او قید و لہ مو | بلہ چلہ | او وارثانے کئی تاسو | ددوی دزکے

و دِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوُّهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ

او | ددوی د کو رو نو | او ددوی د مالونو | او دھزکے | چہ تاسو قدم نہ ووالینے پہ ہفہ | اودے | اللہ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۲۷ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن

پہ ہر خیز بانڈ | قادر | اے نبی ! | وواہ | خیلو بیبیانو نہ | کہ چہ

كُنْتُمْ تُرَدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَكُمُ الْأَمْوَالَ

غواہی تاسو | ژوت | د دنیا | او دے نیاست | نوراشی | چہ زہ تاسو لہ سامان دکرہ

وَأَسْرَحَكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝۲۸ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرَدْنَ

اورخصت کرم تاسو | پہ رخصت کولو | نبوسرہ | او کہ چہ تاسو | غواہی | اللہ | او ددے رسول

وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا

او کور | د آخرت | نو بیشک اللہ | نیارسانے دے | نیکو بیبیانو دپارہ | لہ تاسو نہ | اجر

عَظِيمًا ۝۲۹ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ

چیر لوئے | اے بیبیانو نہ نبی ! | خوک چہ | وکزی | لہ تاسو نہ | بدکاری | بنکارہ

بِغَيْرِ إِثْمٍ فَاصْحَهِمْ بِغَيْرِ إِثْمٍ ۝۳۰ وَإِنْ يَأْتِ

ساتلے دے | اے د پیغیر بیبیانو ! | پہ تاسو کئے خوک چہ | شرگندہ گناہ | وکری | نو

يُضَعِفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝۳۱

نو غبرگ پہ کہے شی | جے تہ | عذاب | دودہ غبرگہ | او دہ | دا خبرہ | پہ اللہ بانڈ | آسانہ

هَفَ لَهَا بِه دودہ غبرگہ سزا و رکولے شی | او دا کار اللہ تعالیٰ نہ چیر آسان دے